

“Εξαφνα δ Σουλτάνος γιὰ δλα τὰ τσιφλίκια
Χιλιάδες δικτακόσες ζητᾶ ἀπὸ τὸν Σένο...
·Εδάγκασε δ Σένος τὰ δυό του τὰ μανίκια,
Καὶ μὲ κεφάλι στέκει μπρὸς στὸν Χαμίτ σκυμμένο.
Κατέβα παρακάτω, στὸν Πατισάχ φωνάζει,
Μὰ δ Χαμίτ οὗτ' ἔνα λεπτὸ δὲν κατεβάζει.

·Στὸν Κουμουνδοῦρο τότε γράφει εὐθὺς δ Σένος
Χιλιάδες δικτακόσες μὲ πρῶτο νὰ τοῦ στεῖλῃ,
·Αλλοιώς καὶ αὐτὸς καὶ ἔκεινος καὶ τῶν ‘Ρωμηῶν τὸ γένος
·Στὴν σίκουμένη δλη θὲ νὰ γενῆ φρέσι.
·Ο Κουμουνδοῦρος δμως ‘ο αὐτὸ δὲν τ’ ἀπαντᾷ,
Καὶ ἔκεινος κάθε πόρτα γιὰ χρήματα βρούται.

Σὰν τοῦγινε γαρίδα γιὰ τὸν παρὰ τὸ μάτι
Καὶ τίποτα δὲν εἰδε, πετῷ εἰς τὴν Ἀθήνα,
Καὶ σήμερα γιὰ πίκα τ’ Ἀλέκου καὶ γενάζει
Μᾶς βγάζει εἰς τὸ φόρο τὰ σχέδια ἔκεινα.
·Βως ἐδῶ τελειώνει μὲ λόγια δυὸς ξηρὰ
Αὐτὴ ἡ ιστορία, ἡ τόσῳ σοφαρά.

·Εγὼ σ’ αὐτὴ ἐπάνω δὲν θὰ φιλοσοφήσω
Καὶ οὔτε τῆς πατρίδος τὴν ἐντροπὴν θὰ κλάψω...
·Εγὼ σκοπεύω μόνο, χωρὶς νὰ φλυαρήσω,
Τὰ γράμματα τοῦ Σένου πιστῶς νὰ ἀντιγράψω.
·Υπομονὴ ὀλίγην ἔως ‘ος τὴν Κυριακὴ,
Κ’ δλη τὴν ιστορία θὰ θρῆτε μέσα ‘κει.

Souris

— Νὰ, ἔρχονται δυὸς μὲ τὰ φυλά. Τσάκους τους νὰ μὴ
οὐ φύγουν.

·Ο κύριος μὲ τὸ φυλὸ πρὸς τὸν ταΐνιοδέτην.

— Τί κάνεις ἔκει;

— Νὰ σοῦ βάλω... .

— Πήγαινε!

— Μὰ, γιὰ τὸ νεκρό... .

— Βρὲ πήγαινε καὶ πάω δουλειά μου. Νόστιμο κι’ αὐτὸ,
νὰ πιάνουν τοὺς ἀνθρώπους στὸ δρόμο καὶ νὰ τοὺς καθίζουν
μὲ τὸ στανιὸ πένθος. Αὐτὸ μᾶς ἔμεινε, νὰ μὴ μποροῦμε νὰ
περάσωμε καὶ ἀπὸ σπίτι νεκροῦ. Πίσω μου, σατανᾶ.

Μεταξὺ τῶν ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ νεκροῦ συνηθροισμένων
ἱερέων, οἵτινες ἐκτυλίσσονται ἐκ τῶν μανδυλίων των καὶ
πετσετῶν τὰ ἄμφια περιβάλλονται αὐτὰ ἐν βίᾳ. Εἰς τοὺ-
των κατερχόμενος δρομαῖος τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας.

— Μπούφφ! Ο εὐλογημένος βρωμᾶ σὰν σκύλος.

Εἰς διάκονος περιβαλλόμενος τὸν Ιορδάνη:

— Τί λές, παπᾶ μου. Θὰ μᾶς πιάσῃ κάμμια χολέρα
μᾶς τοὺς ιερεῖς;

·Ιερεὺς τις ισάζων τὸ καλυμματί του:

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Χθὲς ἐγένετο ἐπιβάλλουσα, δσον καὶ πρωτοφανής, ἡ κη-
δεία τοῦ Ἀνδρ. Λόντου, κομισθέντος τοῦ νεκροῦ του ἐκ
Σαλαώρα ἐπὶ ιστιοφόρου. Λέγεται ὅτι δ πλοίαρχος συμφω-
νήσας νὰ μεταφέρῃ ἐδῶ τὸν νεκρὸν ἥρνηθη νὰ τὸν παραδώσῃ
εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διαταχθὲν ἀτμόπλοιον. ‘Εκ
τοῦ πλοίου μετὰ πομπῆς μετηνέχθη οἶκοι καὶ ἔκειθεν τὴν
ἐπιοῦσαν κατὰ δημοτικὸν καὶ οἰκογενειακὸν πρόγραμμα
ἐγένετο ἡ κηδεία, παρακολουθούντων ἀποσπασμάτων τῶν
ἐνταῦθα ταγμάτων, τῶν ἀρχῶν, καὶ πάντων τῶν κατοίκων;
προηγουμένης τῆς μουσικῆς, εἴτε ήμιτάγματος ίερέων, ιε-
ρομονάχων, ιεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, λόχου στεφανηφό-
ρων τοῦ δήμου, τοῦ «Φορολογουμένου» καὶ πάντων τῶν
συλλόγων καὶ σωματείων, ἐνὸς ἀνθυπασπιστοῦ μετὰ τῶν
παρασήμων, μεθ’ οὓς εἴπετο δ νεκρὸς ἐπὶ ἐπίτηδες μεγαλο-
πρεποῦς φορέου συρομένου ὑπὸ τεσσάρων μελανοφορούντων
[ππων] εἰτα ἥρχοντο οἱ συγγενεῖς, δ. κ. δήμαρχος, δ. κ. νο-
μάρχης, πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ, δ. κόσμος καὶ πᾶσαι αἱ ἀμαξαὶ τοῦ
τόπου. Τὰς ταινίας ἔκρατουν οἱ κ. λιμενάρχης, φρούρα-
ρχος, ιατρὸς Μαντσούνης καὶ λοχαγὸς Θωμόπουλος, τὴν δὲ
διοίκουσιν τοῦ στρατοῦ είχεν ὁ ταγματάρχης κ. Σέχος. ‘Εν
τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ὁμίλησαν διὰ βραχέων οἱ κ. Συνο-
δινὸς καὶ Χοϊδᾶς. Τὸ ὥραίον φύλον ἡκολούθησε τὸ μὲν συλ-
λυπούμενον, μελανεῖμον ἐφ’ ἀμαξῶν, τὸ δὲ περίεργον ἐκ
περάτων τῆς πόλεως ἐκόσμει τὰ παράθυρα καὶ τοὺς ἔψωστας
τῶν δδῶν δι’ ὅν διῆλθεν ἡ πομπὴ, τὰ δὲ λαδικὰ μετεῖχον,
ώς εἰκός, τὴν πρώτην θέσιν ἀπὸ πρωταῖς συρρεύσαντα ἐν τῷ
γυναικωνίτῃ τοῦ ναοῦ.

·Ηκούσαμεν τὸ ἔχης παράπονον ἀπὸ τὸ ὥραιότερον μέλος
τῶν Πατρῶν. «Μὰ αὐτὸς δ δήμαρχος δὲν ἔγραφε καλλίτερα
εἰς τὸ πρὸ τοὺς συμπολίτας του πρόγραμμά του δτὶ ἡ κη-

— “Εσκασε, ἡ δὲν τὸν στούμποσαν καλέ;

·Ο ἀρχιερεὺς λαμβάνων τὴν ποιμενικὴν του πατερίτσα:

— Βάνε, διάκε, μπόλικο λιβάνι.

·Ο δεξιὸς φάλτης πρὸς τὸν μοιράζοντα τὰ κηρία εἰς τοὺς
ιερεῖς:

— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, κύριε μὲ τὰ κηρία, δὲν μοῦ δίνεις
ἔνα πιὸ μεγαλείτερο; Αὐτὸ θὰ καῇ στὰ χέρια μου, ἔως ποῦ
νὰ φθάσωμε στὴν ἐκκλησιά.

Καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν ἀριστερὸν συντεχνίτην του:

— Πόσα πῆρες σὺ, δυὸς ἡ ἔνα! Τί ἀνθρωπο! στὸν πεθα-
μένο τόρα θέλουν νὰ κάμουν δλας τὰς οἰκονομίας των!

Μεταξὺ τῶν νεκροφόρων τῆς Δημαρχίας φιλονεικούντων
τίς νὰ λάβῃ τὸ ἐλαφρότερον τῶν ἰζαπτερύγων.

— Κῶστα, τὸν φυσᾶ ὁ πεθαμένος; Σὰν πόσο λές νὰ
μᾶς δώσουν;

— Καὶ θαρρεῖς οἱ πλούσιοι πῶς πληρώνουν καλλίτερα;

— Αὐτὸ ἀλήθεια. Νὰ ἔχης τὸν νοῦ σου στὰ παξιμάδια,

·Ο Κρατοκανάτας νεκροφόρος προσερχόμενος;

— Τὰ μάθατε τὰ νέα; Μαῦρο πῆραν οἱ θεομπάκταις;

δεῖα θὰ διέλθῃ ἀπὸ τὸ σπῆτι μας καὶ ἀπὸ τοῦ τάδε καὶ τάδε τὸ σπῆτι, παρὰ ἕγραψε ἀπὸ τὰς ὁδοὺς Πατρέως καὶ Ἀράτου; Ποίος ἡξένει ποια εἶναι ἡ ὁδὸς τοῦ Ἀράτου, ἀφ' οὗ οὐδεὶς δρόμος ἔχει ἐπιγραφάς; ἢ νομίζεις ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Ἀράτου εἶναι γνωστὸν ὡς τὸ τοῦ Μαράτου καὶ μ' ἔκαμε κ' ἔφυγα ἀπὸ τὸ σπῆτι μου ἀδίκως;» Βίχε δίκαιον.

Ἐξασκουμένων εἰς ὀχθοφορικὰ γυμνάσια ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ τοὺς βούρδουλας τσαούσιδων· οἱ πλεῖστοι ἦσαν ἐκ Κερκύρας καὶ Ἡπείρου καὶ μετέφερον νυχθμερὸν ἐπὶ τῶν ὄμων, τοὺς δοποὺς ἔβαρυνε τὸ Ἑλληνικὸν Γκρά, πάσας τὰς προμηθείας κτλ. τῶν τούρκων· καὶ ἔπειτα ἀπὸ δλα ταῦτα, καὶ διὰ θέλουν ἀλλοτε προστεθῆ, ηθέλομεν πόλεμον, πόλεμο αῖ;

Στρατιωτικά.—“Ολοὶ οἱ πολιτευόμενοι εἴρον περιστάσεις καὶ δὲ ‘Ρικάκης δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ παράπονον κατὰ τὴν ἐπιστρατείας, ἵτις τῷ παρέσχεν ἀπείρους φίλους δι' ἰσαρθμῶν ἀδεῖων.

‘Ο θεός μᾶς ἐφύλαξεν ἐκ τοῦ τύφου, ἀλλ' ἐνέσκηψε κατ' αὐτὰς ἀληθής ἐπιδημία ἐπιστράτων παντὸς σώματος καὶ χρώματος μὲ μηνιαίας, διμήνους, ὑπουργικάς, ἀναρρωτικάς, κανονικάς καὶ δλας τὰς εἰς ἴσχει ἀδεῖας, αἰτίνες διεδέχθησαν ἄλλαι μικροτέρας καὶ ἄλλαι μεγαλειτέρας συναδέλφους τῶν καὶ δὲν εἶναι σπάνιον ν' ἀκούῃς ἐπιστράτων ὑπηρετοῦντα πρὸς ἓν μηνῶν νὰ ἔχῃ λάβη μέχρι τοῦδε δκτὼ μηνῶν ἐν δλω ἀδεῖας καὶ νὰ γενῇ καὶ λοχίας ἀκόμη ἐν ἀδεῖᾳ· καὶ οἱ μὲν φουκαράδες οἱ φαντάροι φοροῦν τὰ πολιτικά τους καὶ δὲν ἀποφαίνονται, μὰ κάτι πράσινοι καὶ σπιρούνάτοι μᾶς ἔφαγαν μὲ τὰ ἱπποτικά των ἕιρη τέρτες καὶ κουάρτες. Πολλοὶ μᾶς διηγοῦνται πολλὰ περιέργα, οἷον δὲ δ 4ος λόχος τοῦ 15ου τάγματος βαίνων πρὸς κατάληψιν τῆς Πούντας ἔχασε τὸ δρόμον καὶ πειπλανήθη ἐπὶ πολὺ εἰς ἔνα βάλτον, δυμοῖς τὸ Σουν τάγμα ἀπεπλανήθη τῆς ἐθνικῆς λεωφόρου τῆς ἀπὸ Μεσολόγγιον εἰς Ἀγρίνιον, δὲ δημιούργησεν οὐρανούς τοῦ Σουν τάγματος ἀπεστέλλετο εἰς Μεσολόγγιον ἐνῷ τὸ τάγμα πρὸ μηνὸς ἥτο εἰς Καρβασαρᾶν, δὲ τὸ Σουν ἀδυνατεῖ νὰ μεταβῇ εἰς Κεφαλληνίαν, διπέρ πρὸ μηνὸς μετετέθη, ἐλλείψει ναύλων, δὲ τὰ ἐπιμελητήρια ἐκέρδισαν μυριάδας, κυκλοφοροῦντα τὰ φράγκα πρὸς 1,20, δὲ δημιούργησεν εἰς Πρέβεζαν εὑρον ἐκεῖ ἡμίταγμα λειποτακτῶν παντὸς ὅπλου

Κατ' αὐτὰς τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα κατατάσσουσι πολλοὺς, ἀλλὰ θέλετε νὰ μάθητε πόθεν ἡ προθυμία αὗτη τοῦ Ἑλληνος; Μανθάνουν τὴν εργασίαν ἐξ Ἀθηνῶν δτε ὑπεγράφη διάταγμα ἀπολύσεως τῶν τριακονταετῶν, σπεύδουν λοιπὸν ὡς ἀπόστολοι ἐκ περάτων οἱ ἀρθονοὶ καθιστεροῦντες τριακονταετεῖς, κατατάσσονται σύμερον, λαμβάνουν πλήρη ἴματισμὸν καὶ μίαν δεκαπερίαν καὶ αὔριον ἀπολύσονται λαμβάνοντες ὡς λάφυρον τὸν ἴματισμὸν· δμοίως μόλις ἐγνώσθη ἡ περὶ ἀπολύσεως τῶν μονογενῶν διαταγὴ, σπεύδουσι πάντες οἱ μονογενεῖς πρὶν ἀκόμη λάβουν γνῶσιν τὰ γραφεῖα, καὶ οὕτως ὁ γλυκύτατος Ἀλφα Κοῦ θὰ κατορθώσῃ μιᾶς χαρᾶς νὰ μὴ μείνῃ κανεὶς φυγόστρατος καὶ ἀς πᾶν ὃστι διάδολο τὰ ἔξοδα τῶν κατασχετηρίων.

Τσάτρα-Πάτρα.—Γρωτοποίησις. Τὰ Παλαιοπωλεῖα ὑπερεπληρώθησαν στολῶν καὶ περισκελίδων λειποτακτῶν, ὥστε ἀν λάβη ἡ Κυβέρνησις ἀνάγκην νέων ἴματισμῶν, εἶναι περιττὸν ν' ἀποταθῇ εἰς τὸ Ἑωτερικόν, πρέπει νὰ συνδράμῃ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν βιομηχανίαν.

Προτείνομεν, ἵνα ἡ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ Νεκροταφείου μεγάλοις χρυσοῖς γράμμασιν ἐπιγραφὴν «ΒΠΙ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Δὲν ἔπειρναν ρετσινάτο, ποῦ νὰ τοὺς 'δῆ κι' δ Θεός! Σοῦχει ἔνα δ Κούζης! 'Αθάνατο!

μέχρι τῆς δευτέρας παρουσίας.

Ο κανδυλονάπτης.

— Μαστρο-Μῆτρο, τάμαθες; Στρατιωτικὸς εἶναι δ μουστερής μας. Φτώχια· μόνο τὰ παπούτσα κι' αὐτὰ, κύριος οἶδε, δὲν εἶναι μετσεσολωμένα.

Δύο φίλοι τῆς χήρας τοῦ ἀποθανόντος ἐν ἴδιαιτέρῳ διαματίῳ περιποιούμεναι αὐτήν.

— “Δικουέ μας, Σοφή, δ μακαρίτης πλέον ἀνεπαύθη. Σὺ νὰ κυττάῃς τώρα τὴν ὑγείαν σου, καὶ τὴν τύχη σου ὀχόμη δὲν τὴν ἔξερεις.

Η δευτέρα.

— Αφοῦ θὰ συνοδεύσῃς τὴν κηδεία, φτειάσες 'λίγο τὰ μαλλιά σου· δμοιάζεις σάν κατσιέλα. Βάλε 'λίγη ποῦδρα· καὶ νὰ ιδῆς δὰ ποῦ σὲ πηγαίνουν τὰ μαύρα μιὰ χαρά. Σοῦ κάμουν ἔνα πρόσωπο σάν φεγγάρι.

Η χήρα φοροῦσα τὸν πιλόν της.

— Εἶνε πολλοὶ ἀνδρες στὸ λειψανό; “Ετοι μοῦ ἔρχεται μ' αὐτὸ τὸ παληροκάπελο ποῦ μοῦφτειασε δημοίστα νὰ μὲ καλοπεράσῃ 'δῶ μέσα· δὲν ξέρω ἂν θὰ κατορθώσῃ νὰ λυώσῃ

‘Εν τῇ ἐκκλησίᾳ δὲ πίεσκοπος πρὸς ιερέα τηνα.

Μεταξὺ τῶν μουσικῶν. Στρατιωτικὸς γάρ δ ἀποθανών.

Ο ἀρχιμουσικὸς πρὸς τοὺς μουσικούς:

— Ελάτε 'δώ. “Ενα κομμάτι τόρα στὸ σήκωμα, ἔνα κοντά στὴν Όρατα 'Ελλάδα, καὶ ἔνα ἔως τὸ νεκροταφεῖο.

Ακούτε;

Ο σάλπιγκτής.

— Δηλαδὴ θὰ μὲ ξεθεώσετε ἐμένα στὴ σάλπιγκα;

— Κάνε δουλειά σου· δὲς ψάλλουν κι' οἱ παππάδες.

Μεταξὺ τῶν παρατεταγμένων στρατιωτῶν.

— Βεπάσαμε στὴ γραμμή. Μὲ τώρα τί κάμουν, τὸ μοιρολογοῦν ἐπάνω;

— *Δη ἔγω ποῦ ἔχω καὶ βάρδια. Σήμερα 'θρῆκε νὰ πεθάνῃ κι' αὐτός. Στὸ διάδολο!

— Καὶ τὸ συσσίτιο μας ποῦ θὰ γίνη λάπατο, δὲν τὸ συλλογίζεσθε;

Ο Νεκροθάπτης ἀνασκάπτων τὸν τάφον τοῦ Πυρπειρῆ.

— Διαολόμνημα· μὲ ξεθέωσε· σκεπαρνιά καὶ πέτρα, θὰ πάγω σύτε εἰς τὴν ἐκκλησία.

— Καλοπεράσῃ 'δῶ μέσα· δὲν ξέρω ἂν θὰ κατορθώσῃ νὰ λυώσῃ

ΘΑΝΟΥ ΚΑΝΑΚΑΡΗ» ἀλλάσσοντας κατὰ τετραετίαν μετά τοῦ ἔκαστοτε ἐκλεγομένου δημάρχου, διότι ἄλλως κινδυνεύομεν· ν' ἀποθάνωμεν δῆλοι ἐπὶ δημάρχου Θ. Κανακάρη, καὶ τὸ χειρότερον καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος, τρέχει τὸν κινδυνὸν ν' ἀποθάνῃ ἐπὶ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΘΑΝΟΥ ΚΑΝΑΚΑΡΗ.

*
Πρό τινων ἡμερῶν ἐδικάζοντο ἐν τῷ Πλημμελείδικείῳ δύο μοναχοὶ τοῦ Μ. Σπηλαίου ἐπὶ κλοπῇ, προσῆλθον δὲ ὡς μάρτυρες δωδεκάς δῆλοι Πορφυρίων καὶ Ἀκακίων καὶ Παρθενίων, ὃν ἡ θέα καὶ τὸ ἀνάστημα μᾶς ἀνέμνησαν ἀκουσίως τοὺς λογάδας ἡμίδους τοῦ πυροβολικοῦ.

— "Βγειναν καὶ ἄλλαι κλοπαὶ ἐκτὸς τῆς τοῦ ὥρολογίου καὶ τοῦ σπαθίου; ἐφωτᾶ ὁ πρόσδρος.

— "Βγειναν καὶ γίνονται καθ' ἡμέραν, ἀπαντᾶ εἰς.

— Κλέπτει λοιπὸν καὶ κανεὶς ἄλλος ἐκτὸς τῶν κατηγορούμενών;

— "Οχι ἄλλος, ἄλλ' ἄλλοι καὶ ἄλλοι πολλοί.

Ο εἰς τῶν κατηγορούμενών κατεδικάσθη εἰς 20 ἡμερῶν φυλάκισιν, εἰς δ' ἐκ τῶν ἀγίων μαρτύρων ἀπεδείχθη ἔχων ἀντίλειδα τοῦ γειτονικοῦ του κελλίου· καὶ ἐπειτα αἱ «Νέαι Ἰδεῖαι» τοὺς ὑπερασπίζονται κατὰ τὴν Gazette d'Augsburg, λέγουσαι ὅτι οἱ ἐνάρετοι οὗτοι λύκοι δὲν ἔχουν οὔτε ἐν δπλον εἰς τὰ κελλία των καὶ ὅτι δὲν ἔχεις ἀνταποκριτής, γράφων ὅτι τὰ κελλία βοήθουσιν ἐγχειρίδιων κτλ. μεταφέρει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν ἐποχὴν.

Ο γράφων οὐδέποτε ἐπεθύμησε νὰ γείνῃ δικαστὴς, ἄλλ' εἰς τὴν δίκην ταύτην ἡσθάνθη ἀκράτητον φιλοδοξίαν διὰ τὴν θέαν ταύτην, ἵνα καταδικάσῃ καὶ κατηγορούμενούς καὶ μάρτυρας εἰς ἀμοιβαλαν μετάθεσιν μετὰ τῶν τοῦ πυροβολικοῦ ἡμίδουν, ἵνα καὶ ἐκεῖνοι ταυραντίσουν λιγάκι ἀπὸ φατ καὶ καλοπέρασι, καὶ οἱ ταυραμάρτιδες δοκιμάσουν τὰ βέρη τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἔξοικειωθοῦν διλγον εἰς τὴν κατὰ Τάννερ διαίτην, ὃν διάγουσιν ἐκεῖνοι.

*

— Πῶς τὸν λὲν τὸν πεθαμένο;

— Γεώργη.

— Εἰσαι βέβαιος, νὰ μὴ τὸν βαπτίσωμεν μ' ἄλλο ὄνομα στὸ πεθαμό του ἀπάνω;

Λαμβάνων στάσιν ρήτορος καὶ ξεροβήγων.

Εὐλογημένοι Χριστιανοί!

Καὶ ὁ προκείμενος νεκρὸς ἔως χθὲς ἦτο μεθ' ἡμῖν, ἄλλ' ἦδη ἀπὸ ἡμῶν. Ζῶν ἦτο, καὶ ἀπέθανε, χθὲς ἐλάλει, καὶ σήμερον σιγά σιγὴν νεκροῦ. Κεκοσμημένος δι' ὅλων τῶν ἀρετῶν ὁ μακαρίτης ἦτο τόπος ἀρετῆς. Μὴ κλαίετε αὐτὸν, θμᾶς αὐτοὺς κλαύσσετε. Ο ἀποθανὼν γάρ δεδικαώται. Ξήρα τοῦ νεκροῦ μὴ ἀπελπίζου, καὶ δὲν θὰ ἐγκαταλειφθῇ ἀπροστάτευτος. "Οχι. Υπαγε, Κωστ... . . . (παππᾶ, παππᾶ, πῶς τὸν λέν;) "Υπαγε Παῦλ... . . . , Γεώργυ... . . . ναὶ, Γεώργιε, καὶ ἀφέωνται σου αἱ ἀμαρτίαι.. .

Μεταξὺ τῶν συγγενῶν τοῦ νεκροῦ.

— Κάτι μᾶς εἶπε κι' αὐτὸς τόρα. Δὲν εἶνε παράδοξο νὰ γυρέψῃ καὶ ἰδιαιτέρα πληρωμὴ γιὰ τὸ λόγο του.

Μεταξὺ τοῦ ὑπηρέτου, καὶ τῆς ὑπηρετίας ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀποβιώσαντος.

Κατὰ δημοσιογραφικὸν καθῆκον δὲν δυνάμεθα νὰ παρατείψωμεν καὶ τὸ ἔξης ἐπεισόδιον τοῦ Café chantant μας. Κύριοις τις ζένος ἐν εὐθυμίᾳ διατελῶν ώμίλει διαρκῶς μετά τινος γερμανίδος· ἀνθυπασπιστής τις φαρμακευμένος γιὰ κουβέντα καὶ μὴ ειρίσκων ἀράδα ἀπὸ τὸν ζένον, τῷ λέγεται εἴπη γερμανιστὶ εἰς τὴν μεθ' ἡς ώμίλει, διὰ τὴν ἀγαπῆ, δένος τῷ ἀπαντᾷ διὰ δὲν εἶναι αὐτὸς τὸ κατάλληλον πρὸς τοῦτο πρόσωπον καὶ ἔξακολουθεὶ διαιλῶν καὶ πίνεων, ἀλλ' διὰ ἔξηλθε, τὸν πλησιάζει δὲνθυπασπιστής καὶ τῷ ζητεῖ τὸ ὄνομά του καὶ ίκνονοποίησιν διὰ τὴν προσβολὴν, νομίζων αὐτὸν τὶς οἵδε διοῖον φοροδεῆ, ἀλλ' ἐμεινε κεραυνόπληκτος ἀκούσας διὰ δινομάζεται Θεοτόκης, βαρώνος, ταγματάρχης τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ καὶ διερμηνεὺς τῆς ἐν Αθηναῖς ρωσικῆς πρεσβείας καὶ διὰ καίτοι ἡ θέσις του δέν τῷ ἐπέτρεπε νὰ κτυπηθῇ μαζῇ του, μόλις αὐταῦτα δέχεται καὶ ἐρωτᾷ τὸ δινομά του.—Τὸ ἴδικόν μου τ' δινομά αὔριον θὰ τὸ μάθης, ἀπαντᾷ δὲνθυπασπιστής, καὶ πράγματι τὴν ἐπιοῦσαν, προκειμένου νὰ ζητήσῃ τηλεγραφικῶς νὰ ίκνοποιηθῇ δένος, ἐδέχθη πρεσβείαν ἔξιλασμοῦ καὶ μετὰ πολλὰς ἐξηγήσεις ἐπὶ δένησεων καὶ παρεξηγήσεων συγκατετέθη νὰ παραιτηθῇ τοῦ σκοποῦ του.

Τὸ πάθημα ἐνὸς θὰ γείνῃ τούλαχιστον μάθημα εἰς τοὺς ἀλλούς δξιωματικούς μας.

*

Μαθήματα στοιχειώδους ιχνογραφίας καὶ χωρομετρίας δίδονται ἐπὶ τῆς πλατείας τῶν Τύφλων Δλωνίων.

Νεξιος.

— Μαρία, σὰν πῶς θὰ τῆς φαίνονται τώρα καὶ εἰς τὸ ἔξης τῆς κυρᾶς οἱ ἀνδρες;

— Νὰ ἔλθῃ νὰ τῆς τὸ πῶ, νὰ ίδῃς.

· Η χήρα κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν καθ' έσυτήν.

— Τόρα νὰ ίδομε ποῦ θὰ μὲ ρίξῃ ἡ τύχη μου.

Παληγάνθρωπος.